

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 29.03.1988, sp. zn. 8 Co 12/88, ECLI:CZ:NSSR:1988:8.CO.12.1988.1

Číslo: 23/1990

Právní věta: Pracovní příjem důchodcu (alebo jeho rodinného příslušníka), mladšího ako 70 rokov, pokiaľ jeho pracovná činnosť presahuje 60 pracovných dní v kalendárnom roku 1) , sa zarátava do úhrnu dôchodkov a iných príjmov v tom mesiaci a roku, v ktorých bol dosiahnutý. Ak neboli splnené podmienky zvýšenia dôchodku, treba zisťovať preplatok dávky za každý mesiac osobitne.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 29.06.1988

Spisová značka: 8 Co 12/88

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Sociální zabezpečení

Předpisy: 100/1988 Sb. § 54

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Košiciach svojím uznesením potvrdil rozhodnutie Úradu dôchodkového zabezpečenia v Bratislave zo 14. 5. 1987, ktorým predpísal poľnohospodárskej organizácii na náhradu preplatok v sume 80 513,- Kčs; tento preplatok vznikol na starobnom dôchodku pracovníka M. G. za čas od 1. 4. 1979 do 19. 3. 1986. Súd bol toho názoru, že navrhovateľ porušil svoju ohlasovaciu povinnosť a preto zodpovedá za vymáhaný preplatok.

V odvolaní proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa navrhujúca organizácia poukazovala na to, že v zmysle ustanovenia § 113 zákona č. 121/1975 Zb. mal Úrad dôchodkového zabezpečenia zaviazat' na zaplatenie preplatku aj požívateľa dôchodku M. G. Žiadala preto, aby súd uložil uvedenému orgánu vydať rozhodnutie voči obidvom zodpovedným – organizácii i pracovníkovi M. G.

Úrad dôchodkového zabezpečenia poukazoval na to, že požívateľovi dôchodku M. G. predpísali preplatok na náhradu samostatným rozhodnutím zo 14. 5. 1987, ktoré nadobudlo právoplatnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie.

Z odôvodnenia:

V prejednávanej veci predpísal Úrad dôchodkového zabezpečenia navrhujúcej organizácii náhradu preplatku na starobnom dôchodku pracovníka M. G., ktorý vznikol preto, že jeho dôchodok nebol u neho a manželky jediným zdrojom príjmu.

O povinnosti požívateľa dôchodku M. G. nahradiť preplatok rozhodol Úrad dôchodkového zabezpečenia samostatným rozhodnutím.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 2 zákona č. 121/1975 Zb. (od 1. 1. 1985 v znení zákona č. 108/1984 Zb.) ak bol na starobný alebo invalidný dôchodok, ktorý nedosahuje sumu 1500,- Kčs mesačne (1600,- Kčs mesačne od 1. 1. 1985), odkázaný aj rodinný príslušník dôchodcu, o ktorom to ustanovili vykonávacie predpisy, dôchodok sa zvyšoval na túto sumu. Ak mal dôchodca alebo rodinný príslušník aj iný príjem (dôchodok), zvyšoval sa dôchodok tak, aby úhrn tohto dôchodku a iného príjmu (dôchodku) bol 1500,- Kčs (1600,- Kčs) mesačne. Ak podmienky zvýšenia dôchodku spĺňali obaja manželia, zvýšil sa len dôchodok patriaci manželovi o rozdiel medzi sumou 1500,- (1600,- Kčs) a úhrnom dôchodkov a iných príjmov manželov. Podľa ustanovenia § 42 ods. 4 zákona č. 121/1975 Zb. sa pri zvýšení dôchodku nehladelo okrem iného na pracovný príjem dôchodcu alebo jeho rodinného príslušníka z činnosti, ktorá netrvá dlhšie ako 60 pracovných dní v kalendárnom roku. 2)

Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia vyplývalo, že pri zisťovaní toho, či úhrn dôchodku a iného príjmu (dôchodku) dôchodcu a rodinného príslušníka (manžela) nepresahoval stanovenú hranicu 1500,- Kčs (1600,- Kčs) 3) , bolo treba túto skutočnosť skúmať za každý mesiac osobitne, a teda aj výšku preplatku na dôchodku bolo treba vyčíslieť za každý mesiac osobitne. Nemal preto oporu v zákone názor, že pri pracovnej činnosti dôchodcu alebo jeho rodinného príslušníka trvajúcej dlhšie ako 60 pracovných dní, zaniká nárok dôchodcu na úpravu dôchodku ako jediného zdroja príjmu vôbec. Táto skutočnosť mala za následok len to, že pri prekročení hranice 60 pracovných dní v kalendárnom roku sa príjem dôchodcu alebo jeho rodinného príslušníka z takejto činnosti zarátaval do úhrnu dôchodkov a iných príjmov pri zisťovaní dodržania hranice 1500,- Kčs (1600,- Kčs) v jednotlivom mesiaci roku.

Keďže súd prvého stupňa vec z uvedených hľadísk nepreskúmal, odvolací súd zrušil jeho uznesenie a vrátil mu vec na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. a) a ods. 2 O. s. p.

Poznámky pod čiarou:

1) Teraz podľa ustanovenia § 54 ods. 1, 2a a 5 zákona č. 100/1988 Zb. a predtým podľa ustanovenia § 42 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 121/1975 Zb.

2) Teraz pozri ustanovenie § 54 ods. 5 zákona č. 100/1988 Zb.

3) Teraz pozri sumy 1000,- Kčs a 1700,- Kčs uvedené v ustanovení § 54 ods. 1 a 2 zákona č. 100/1988 Zb.